iudicare ⁊ ſic expirauit. ¶ Ideo vix inuenitur aliq̃ cauſa tam iuſta qui
inuenit defenſorem pro pecunia cum tamen medici conſiderantes alic⁹
incurabilem infirmitatem nolunt ſe intromittere pro pecunia de ei⁹ cu-
ratione. ¶ Item alter aduocatus dixit cuidam paupi patrocīniū poſtu-
lāti cauſa tua ſiue iuſta ſiue iniuſta ſit eſt in manu mea dūmodo tanta
ſūma pecunie ponat̃ in burſa mea. Legimus in vita ſanctoꝝ Coſme ⁊
Damiani qui piitiſſimi in arte medicine erant ꝙ omnes gratis ſine pe-
cunia curabant. Ad ſanctum damianū quedam egra mulier palladia no-
mine veniens que omnia que habebat in medicos expoſuit petiuit eum
vt eaꝫ ſanaret mox ſcꝫ damianus eā ſanauit. Mulier quedā munuſcl̃a
obtulit ſcꝫ damiano qui noluit recipe tandem mulier adiurauit eum ſa-
cramentis fortiſſimis vt recipet victus importunitate mulieris r̃cepit
cum comperiſſet ſcilicet Coſmas frater ei⁹ indignat⁹ precepit ne cor-
pus eius cum ſuo corpe ſepeliret̃. Nocte ſequenti dn̄s apens coſme ex-
cuſauit fratreꝫ ſuū ꝙ ꝓpter reuerenciam iuramenti ⁊ deuotionem mu-
lieris recepiſſet. ideo ſibi indulſit ſed tales medici hodie rari ſūt q̃ pau-
perum ſicut diuitum curam habent. Sed vbi locupletiores ſciunt dili-
gencius accedere ꝯſueuerunt non ꝓpter iheſum tantum ſed ꝓpter deū
hui⁹ ſeculi. ſ. māmonā. i. pecuniā lege decretalem tua nos de homicidio
de quodā monacho cirurgico qui quādam muliereꝫ a tumore gutturis
curauit conſulens eidemne aduētum iret ne moreret̃ que neglecto cō-
ſilio eius mortua eſt papa requiſit⁹ dixit non eū eſſe ſine culpa alienū
officiū vſurpando. Si tamē perit⁹ erat ⁊ diligenciam fecit poſt p actā
peītenciam miſericorditer potuit cum eo diſpenſare vt diuina celebra-
ret alias non. ⁊c.

¶ De conſulibus ⁊ rectoribꝰ cōmunitatum.

NUnc ꝓgrediendo vlterius ſpeculādū eſt aliquid de hijs qui
ſunt ꝯmūitatibus in ciuitatibꝰ opidis caſtris atqꝫ villis que
in talibꝰ ſunt lugenda tanquā offenſa oculorum diuine maie-
ſtatis. Et certe non pauca ſe offerunt ſubtilibꝰ ſpeculanti ꝗ
non omnibꝰ videntur. Et multa crimina ī talibꝰ vetuſtiſſimis tempibꝰ
ſic ſunt continuata ⁊ a p̄deceſſoribꝰ ad poſteros propagata vt etiam ꝓ
lege defendunt̃ nec rephēſores admittāt. Sicut olim de ſcdomitis tra-
dit ſacra ſcriptura Gen̄. xix. Unde Aug. in ench. De pecatis hoīm q̃
ſola inuſitata exhorreſcimus. vſitata vero pro quibus diluendis ſan-
guis xp̄i effuſus eſt quāuis tam magna ſint vt omnino ꝯtra ſe claudi
faciūt regnū ſepe dei videndo iam tolerare ſepe tolerando nō nl̃la facē
cogimur atqꝫ vtinam O domine non omnia que potenmus prohibere
faciam⁹ ⁊ paꝫ ante huic tatendit. pecata quāuis magna ⁊ horrēda

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cū in conſuetudinē venerint aut pua aut nulla eſſe credanť vſqȝ adeo
ꝙ non ſolum occultanda ſȝ ⁊ predicanda aut diffamāda videātur qm̄
ſicut ſcriptum eſt laudatur peccatoꝛ in deſiderijs anime ſue talis ī ðīns
libris clamoꝛ vocatur· Clamoꝛ inquit ſodomoꝝ ⁊ gomoꝛreoꝛum multi
plicatus eſt coꝛā me quia non ſolum non puniebantur apud eos villa
flagicia veruȝ etiaȝ vt publice leges frequētabāť hec ille ·Et quidem
ſcd̄m phm̄ p̄mo politicoꝝ ·Excellentiſſimus modus viuēdi eſt in cōi
tatibus in qua repiunť omnia ad vitam humanā neceſſaria oēs artes·
⁊ ꝙ bene viuant ſcd̄m virtutes īter ſe pacifici ⁊ ab hoſtibus ſecuri mu
niti intus ⁊ extra·Et ideo ciuitas eſt ꝯmunitas pfecta ſcd̄m naturā ha
bens oīa ſibi ad finem ſuū neceſſaria hoc veꝝ ſi ſcȝ rectoꝛes bn̄ regūt
bene impant bene conſulunt bene iudicant tanquā prudentes potentes
⁊ ꝯuebonū amantes·hec enim tria·ſ· prudencia potencia ⁊ amoꝛ ſm̄
phm̄ in politicis requirunť ad bonos ꝯmunitatū rectoꝛes·Et ad ciues
requirıť ꝙ bene obediāt obedierit bene cū obtempent recte in pāt bo
ſed putas ne hec omnia in aliqua ꝯmūitate repiri poſſe niſi foꝛte ī illa
feliciſſima ciuitate dn̄i virtutū ciuitate dei noſtri ad quā quottidie ſuſpi
ram⁹ dicentes· Adueniat regnum tuū · Et ſi in aliqua multitudine ſiū
cōitate·pecata p conſuetudinē inualuerint ad coꝛrectionem illius multi
tudinis ſeruandus eſt modus quē Aug·ponit ī epl̄a ad aurelīū dicēs
Non aſpere quātum exiſtimo non duriter·non mō imperioſo illa tolluntť
magis docendo q̄ȝ iubendo magis monendo q̄ȝ minando·Sic enī agēdū
eſt cum multitudine· Seueritas autem exercenda eſt in pecata pauco
rum·Et ſiquid minamur cum doloꝛe fiat de ſcripturis ꝯminando vin
dictā futuram·ne nos ipi in noſtra poteſtate ſed deus in noſtro ſermōe
timeať·ita prius mouebunť ſpūales vel ſpūalibus pximi quoꝛum au
toꝛitate vł leuiſſimis quidē ſed inſtantiſſimis āmonitoib; cetera multi
tudo frangatur hec ille· Et hoc ideo debet fieri ne ſeditio aut turbatio
grandis in multitudine oꝛiatur cui ſeditioni cedere debet quelibet ſpiri
tualis culpa· Deſcendendo igitur ad ſpūales abuſiones in ꝯmūitatib;
primo accipitur ꝯmuniter violatio ſabbati ſiue ſacraꝝ feſtiuitatū ꝯtra
mandatū dei· Memento vt diem ſabbati ſanctifices Exodi·xx· O quā
publice ſe offert hui⁹ mandati tranſgreſſio hoc in vecturis hoc ī mer
cancijs hoc in mechanicis artibus hoc in placitis negocioꝝ ſecularium
que p totam ſeptimanā ceſſent excepto die dn̄ico aut feſtiuitatib; ſan
ctoꝝ· nec diffitendū ꝙ pꝛo pace rfoꝛmāda ⁊ litib; ſopiēdis vbi graue
ſcandalū īminet licita a iure cenſētur placitaqȝ· Sed ceſſantibus hijs
cauſis minime ſunt licita q̄a alio die feriato poſſunt hec expediri·⁊ ſciāt
ſe non leuiter pecare qui opam dant iſtis placitationibus ſine dāno dif
feriabilibus · Maxime quia multū diſtrahunt mētem hoīs ne diuinis

Que bona ciuitas

tria requirunt ad bonos rectores et obedia in subditis.

j. reprehensibile abusio sabbathi.

intendere poſſit· Ob qđ ſpēaliter ſanctificatio ſabbati eſt inſtituta euecti
ones cū curribus ad molēdina ad fora ad nūdinas ad nupcias ad loca
etiā remota ad placita ⁊ ad alia pla negocia fieri vidimus indifferenter
Et forte amplius tunc q̄ȝ alia die que nullatenus licite valēt excuſari
a graui exceſſu niſi neceſſitate excuſante aut pietate ſuadente pri⁹ tn̄
diuinis auditis venditiōes etiā ſi videm⁹ publice cū expoſitionib⁹ rerū
mercancialium ſicut alia die ſiue in nūdinis ſiue in alijs dieb⁹ forenſib⁹
quis audebit illos excuſare exceptis tamen eſculentis ⁊ poculentis q̄b⁹
humana fragilitas illa die carere non valet ſicut i emptionib⁹ carniū
ouoꝝ ciuiū aut ceteroꝝ que breui tempe conſumi poſſūt ⁊ non requi=
rūt lōgā morā in ipoꝝ ꝯpacōe ⁊ que alia die forte inueniri n̄ poſſent
dīnis tn̄ ꝑp̄e iſta non neglectis legim⁹ · ij · Eſdras xiij · ꝙ eſdras · iuſſit
claudi portas iheruſalem ⁊ neminē de negociatorib⁹ ꝑmiſit intrare pro
emendis aut vendendis rebus niſi tranſacto die ſabbati nec permiſit
aſinos onerare vino vuis ficub⁹ neq̄ȝ aliquib⁹ onerib⁹ vt intro ferrent
in iheruſalē i die ſabbati · neq̄ȝ piſces neq̄ȝ aliqua venalia ꝑmiſit iferre
aut vendere i iheruſalē · Contraria facientes grauiter obiurgati ſunt
ab eo · Tn̄ non puto exiſtentib⁹ ⁊ ꝯmorātib⁹ in ciuitatib⁹ tantā faciēdā
attitudinē in quotidianis neceſſarijs breuiter emēdis ⁊ conſumendis ·
Deductores vero ad ciuitates venalia ligna ſtramina mercancialia pā=
nos piper fenū ⁊ alia talia non audeo excuſare a violatione ſabbati · car
nifices vero ⁊ paſtores ꝑincernas thabernarios vina ⁊ pot⁹ ⁊ victu=
alia tranſeūtib⁹ vēdentes nō puto īuoluēdos damnationi qui nō ex aua
ricia ſed ad ꝯīue; vtilitatē releuādā hec agūt ⁊ ad neceſſitatē · ſic etiam
de panib⁹ vēdendis · Tn̄ ꝑ elemoſinas redimendo eoꝝ negligenciā · De
modo vero ſeruandi feſtiuitates ⁊ que licet ⁊ que nō licet alias recolo
me ſcripſiſſe ⁊ de miciijs feſtiuitatū ⁊ de deſitione earūdeȝ plangenduȝ
eſt ac lacrimis deflendū ꝙ nēo curat de diuine legis tranſgreſſione q̄
ad ſcificationē ſabbati ſ; heu q̄ ꝑmi d̄berēt eē i correctōe ſūt ꝑmi ī trāſ
greſſiōe ſic or̄ · i · Eſdre · ix · mā⁹ pn̄cipū ⁊ magiſtratuū ꝑa fuit i tranſ
greſſione · Hec aūt cura ꝑ̄ ipas incūberet conſulib⁹ ⁊ rectorib⁹ ꝯmu=
nitatū qui ſub certis penis facile haberent remediū apponere oportunū
Ita materia poſſet dilatari ſcd̄m ſpēm ⁊ formaȝ cuiuſlibet ciuitatis ·

2 rephensibile in ꝯſulib(us) oppreſſio eccl(esi)aſticorum

Secundū rephenſibile ī cōſulib⁹ ciuitatū eſt ꝙ ipſi viros ſpūales ⁊ ec
cleſiaſticos tam religioſos q̄ȝ clericos ſeculares ſubicere conant̄ talijs
exactionib⁹ tributis laborib⁹ ⁊ ſeruicijs euectiōib⁹ expeditionibus etiaȝ
infoſſatis ⁊ lignis portandis ꝑ ſe aut ꝑ ipſoꝝ familiam · Et q̄n̄q̄ȝ nlla
neceſſitate cogente aut immente · Et quidam ꝑ munienda ciuitate im
minente obſidione ciuitatis excuſabiles poſſēt videri quo ceſſante gra
uiſſime culpabiles ſunt ⁊ peccant mortaliter ſic eccleſiaſticaȝ libertatē

ſupprimentes more pharaonis qui filios iſrahel ſeruire cogebat ī luto
⁊ latere. Attamē ſacerdotes ⁊ ydoloꝝ cultores liberos eſſe decernebat
Gen̄. xlvij. ⁊ .j. Eſdre vij. Et qḋ omnibus talibus formidabile debet
eſſe. Tales conſules ⁊ rectores ꝯmunitatū ſi ꝯuitati nō deſtiterint taʒ
ipſi q̄ʒ fautores ipoꝝ excōicatiōi ſe nouerint ſubiacere ⁊ ſcḋm Inno.
eſt ſentencia lata p̄miſſa monitione. ſed ſi tanta foret neceſſitas ad eam
releuādam ſi laicoꝝ non ſuppetant facultates ep̄i poſſūt ⁊ debent requi
ꝑ conſules qui conſiderata neceſſitate aut ꝯmunium vtilitate poſſunt cle-
ricis ſubſidia moderata ⁊ honeſta indicere. Si tamen ep̄oꝝ ad hec nō
ſufficeret diſcretio Roman⁹ pontifex ſup hoc cōſulatur. Cui⁹ ītereſt
ꝯmūibus vtilitatibꝫ prouidere. nec tales conſules ſic clerum grauantes
pri⁹ ꝯmūiōi reſtituātur donec ſatiſfactionem fecerint ꝯpetentem. Fa-
ciunt ad hoc duo generalia concilia ꝑ duos decretales ſcilicet nō mi⁹
⁊ c. aduerſus de emunitate eccleſiaruʒ que bene ſunt notāda ⁊ ad exe-
cutionem ponēda. Si tamen clerici eſſent negociatores tunc ſicut laici
ad exactiones tenerent̄ q̄ ad hoc obligari vtʒ ꝑ capitulū vltimū de vi.
⁊ ho. clericoꝝ. De imobilibꝫ vero. De quibꝫ antequā ad eccleſiam deue
nirent tributa ſunt ſoluta ⁊ erant tributaria tenent̄ ſoluere ſicut pri⁹
quia res tranſit cum onere. Sunt canones ſup hoc quos ſilencio per
tranſeo niſi de nouo eſſent priuilegiata. Et licet grauiter laici ꝯtra cle-
rum ⁊ religioſos in hoc peccant ⁊ clerici ſe tueri non valeant. Nō tñ
putandum eſt ꝙ laici īpune id agant deo ꝑ ſe aut ꝑ alios illos ſeueri⁹
puniente aut peſtilenciaʒ aut cariſtia ſcʒ fame aut gladio aut incendijs
que ſepe in ciuitatibus fieri videmus quas tres penas ꝓphete crebrius
ꝯminati ſunt peccātibus ſaluo diuino iudicio qḋ ꝑpeſſuri ſūt q̄ miniſtros
dei iniurioſe moleſtant. Dicit enim xp̄us qḋ vni de hijs minimis meis fe-
ciſtis mihi feciſtis. Et ſi damnatione obnoxij iudicandi ſunt qui ſua ꝓ
pria miniſtris dei non dederint. Math. xxv. Quanta damnatione digni
ſunt qui etiam ipſis ſua tulerunt habet̄ de hoc ſapie v. Stabunt iuſti in
magna conſtancia aduerſus eos qui ſe anguſtiauerūt ⁊ qui abſtulerūt
labores illorum. Et ſicut vox martirꝝ clamat ad deū ꝓ vindicta. ſic vox
iniuſte oppreſſorum. Ceterum reprehenſibile eſt acceptio ꝑſonarum ī cō ꝫ tum reprehensibile acceptio p̄sonarū
munitatibꝫ contra illud legis diuine. Non accipies cuiuſquā ꝑſonam
ita pauperem vt diuitem iudicabis. Ideo differencia eſt inter acceptiōʒ
cauſe ⁊ acceptionem ꝑſone. Nam cum quis conſiderat illā ꝓprietatem
ꝑſone ꝓpter quā id qḋ ei confert̄ eſt ei debitum tunc non eſt acceptio ꝑ-
ſone ſʒ cauſe. Unde glo. ſup illud eph. vi. Non eſt ꝑſonarum acceptio
apud deum. Dicit iudex iuſtus. Cauſas diſcernit non ꝑſonas. Sicut ſi
aliquis promouet̄ ad magiſteriū ꝓpter ſcienciam. Etiam ſi ſit frater ꝓ
mouentis. Si aūt aliquis conſiderat in eo cui aliquid confertur non id

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ꝓpter qḋ illud ei tribuit̃ eſſe ei ꝓporcionatum vel debitum ſed ſolũ q̄ ē
iſte homo petrus vel iohannes· Jam eſt ꝑſonaꝝ acceptio nõ cauſe vt
ſi quis ꝓmoueret aliquem quia frater filius aut ꝯſanguineus Ad per
ſonam autem refertur quecũq; condicio non faciẽs ad cauſam ꝓp̄t quã
fit dignus hoc dono· Concurrũt tñ q̃nq; ſimul cauſa ⁊ ꝑſona ut ſi frat̃
dignus ſit beneficio aut magiſterio tunc reſpectus eſt ſolum habendus
ad cauſam non ad ꝑſonam tunc non dicit̃ acceptio ꝑſone ſed cauſe hec
vero ꝑſone acceptio in iudicijs ꝑ̄rimũ ſolet ſibi locum vendicare rõe
muneꝝ ꝯſanguinitatis ꝓmotionis fauoris timoris odij vel amoris aut
ſpe alicuius retributionis· O quociẽs talem expim⁹ ꝑſonaꝝ accepti:
onem in regib⁹ epis prelatis· iudicib⁹ conſulib⁹ rectorib⁹ ⁊ vniuerſis· lȝ
quilibet fingit ſibi colorem executionis ſed deus qui intuet̃ corda aliter
iudicabit· Si paup non habens dare munera aut amicos poſtulat qḋ
iuſte deberet ſibi miſtrari non datur ſibi audiẽcia· Diues vero potens
aut munera apportans mox meret̃ ingreſſum ⁊ optata obtinebit· etiã
ſi forte iudeus aut ꝑuerſus fuerit· Et ideo in cõitatibus fiunt ſepi⁹ ſe
ditiones murmurationes ⁊ q̃nq; ſanguinis effuſiones ꝓpter ineq̄litatẽ
admiſtrationum· Quidam etiam ꝑ indirectum extorquere ſolent mu:
nera ⁊ ſeruicia p̄tendentes difficultates excuſatões querentes vt iſtũ
cogant ad munera offerenda· Aliter preces non exaudit̃· nec iuſticiã
facturi qḋ ſatis appet ex eo quia mox datis muneribus conſequuntur
qḋ erat prius denegatum quaſi dicerent· Illud exodi· Nõ apparebis
in conſpectu meo vacuus pretendentes ſibi illud nõ miſerearis in iudi:
cio paupis· Exodi· xxiij· Sed hoc intelligit̃ ſcȝ vt a iuſticia deuies ꝓp̄ ē
paupertatem· non vt a paupe extorqueas aliqua vt ſibi iuſticiam facies
In iſtis vero ⁊ in alijs munerib⁹ aut ſeruicijs ſic ꝑ occultas machina:
tiones extortis quilibet accipiens iuſto dei iudicio tenet̃ ad reſtitutõeȝ
oĩm acceptorum· etiam a iudeis qui nihil habent niſi de vſura niſi iuſta
ſibi iſta deberent̃ pro expenſis aut libera voluntate ſine aliqua extorſi:
one tribuerẽtur· Ideo Ariſto· in politicis dicit· Omnis policia ē bona
in qua plures virtuoſi dñantur· peſſima in qua plures mali· Prima ē
ariſtocracija· ſecunda democracija· primi querũt bonũ ꝯmũe· ſcdi ꝓpriũ
Vbi vero vnus ſolus ⁊ bonus principat̃ dicit̃ regnũ· Et ē optima po
licia peſſima v̇o ubi tyrãn⁹· aliud v̇o rp̄hẽſibile ĩ ꝯitatib⁹ ē ḋ ĩeq̄litate
reꝝ venaliũ ⁊ vendibiliũ Intereſſet enĩ; conſilium cuilibet manerei
rerum vendibilium certum ſtatuere precium ſcdm ꝓporcionem tempoꝝ
locoꝝ reꝝ ⁊ ꝑſonarum vt ꝯĩtas non grauaret̃ ⁊ paupes etiam ſibi
de hijs ꝓuidere poſſent ⁊ vendentes non nimis lucrarent̃ ⁊ alij graua
entur Et hoc heu raro vel nũquã debite fieri videm⁹ ſit ſiue clara ſiũ
non clara vendunt̃ piſtores vero nec minuũt nec augẽt de p̄cio panũ

q. Reprehenſibile si non
attendant pad. emptores

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

magis tamen agent ⁊ hoc vt multi putāt. Et ideo fit ſicut vulgariter
dicit. Si canibus porciones carniū ad os ꝓicitur mox latrare deſinūt
qḋ intelligentibus ſatis patet de muneribꝫ conſulibus donatis ꝯtra illḋ
ꝓpheticum. Ve qui iuſtificatis impiū ꝑ muneribus ⁊ iuſticiam iuſti au
fertis ab eo yſa. x. Item aliud nimis eſt abuſiuū ī cōitatibus ſcꝫ nimia
ꝑcioſitas veſtium ⁊ ornatus tam viroꝝ quā mulieꝝ vltra ſtatum eoꝝ
Iſtam ⁊ cernūtur tante pompe in quorūdā veſtibus ꝙ nec militares
aut principes talibus vti conſueuerunt ⁊ vxores regum ⁊ principum
ſtarent ꝯtente imo nec tales reperiūt vſe. Contra id petri. non ī veſte
precioſa. ſicut enim in eccleſia deus diuerſos gradus īſtituit ſcḋm ſub
⁊ ſupra. ſic vnicuiqꝫ gradui ſibi conueniencia coaptare voluit hoc eſt ī
locis cibis veſtibus ⁊ ceteris ne confuſio eſſet in eccleſia. ſic etiam ca-
riſmata ſua ſcꝫ dona ſpūalia diuiſit ꝓut voluit ſcḋm pauli ſentenciam.
alios apoſtolos alios euāgeliſtas. ⁊c. Alios paſtores alios doctores ad
eph. iiij. Cernūtur ꝑuerſo ordine quedam mechanice vxores ſutorum
tanta precioſitate veſtiū incedere ſicut conſulum vxores. ⁊ peneſtice ſi
militer. Et vna aliā conſiderans mox ſibi cupit adequari in auro mar
garitis ſericeis veſtibus ſubductis marturinis ſcbolinis contra illud.
ꝑmi petri. iij. Quarum non ſit extrinſecus capillatura aut circūdatio
auri aut indumēti veſtimentoꝝ cultus. In quo prohibitoria exhortatiōe
quilibet ſe ſpeculari deberet. Ex illa enim ſuꝑflua cultura multa mala
oriunt̄ opa miſericordie minuūtur auaricia ⁊ cupiditas acquirendi di-
uicias augetur ſic ꝙ viri vix ſibi ⁊ vxoribus procurare poſſunt ad
ſaciandum eorum deſiderium. De prouocatione ⁊ irritatione ad inconti-
nenciam non licet mihi aliqua dicere ſed teſtificetur cuilibet conſciēcia
ſua ⁊ cor ſuū ſcḋm illud ꝓuer. vij. Ecce mulier occurrit ei ornatu me-
retricio prepata ad decipiendas animas. Vnde dicit ſanctus Thomas
mulier ꝯiugata licite poteſt opā dare ad hoc vt viro ſuo placeat ne ꝑ
eius ꝯtemptū in adulteriū labatur. ideo dicit̄. j. Cor. vij. Mulier que
nupta eſt cogitat que mūdi ſunt quō placeat viro. Ille autem mulie-
res que viros non habent nec volunt habere ⁊ ſunt in ſtatu non hn̄di
non poſſunt abſqꝫ peccato appetere placere viroꝝ aſpectibus ad concu
piſcendum quia hoc eſt dare incentiuū peccandi. Et ſi alique hac inten-
tione ſe ornent vt aliquos ꝓuocent ad cōcupiſcendū mortaliter peccāt
Si aūt ex quadam animi leuitate vel etiam vanitate ꝓpter quandam
animi iactanciam non eſt ſemꝑ mortale ſi quē delectat noſſe qḋ nocumēti
attulerit ſpecioſitas mulierum reſpiciat herodyadem que caput Iohis
baptiſte abſtulit bethſabee que dauid homicidam ⁊ adulteꝝ fecit Tha
mor que fratri ſuo amon occaſionem inceſtus prebuit. que troyanā ci
uitatem deſtruxit. que ſalomonem ſapientiſſimū infatuauit. Mulieres

etiam nullo ſupueniente ornatu ex fomite pecati multoꝝ corda īficiūt
quātomagis ſi oleum igni apponatur vt ardeat. Quid aūt de adulterio
inceſtu et incontinēcia veteꝝ dicam cum etiam noſtris temporibus neſcio
an aliqua cōitas libera ſit ab hys vicijs palpare et videre qlibet poteſt
nec expedit mihi fodere parietem nec neceſſe eſt eum fodere. Cū etiā
ianue apte ſatis indicant quid de hoc vicio ſit ſenciēdū. Expediret igit̄
vt p rectores ciuitatum ponerēt modꝯ hys ornatibus ſcdm habitudi-
nem cuiuſlibet ſtatus. Et pena pecuniaria apponerēt tranſgreſſoribus
irremiſſibiliter pſoluenda vt audio in quibuſdā ciuitatibus practicari
Et ſi ulterius velimus oculos mentis attollere indubitanter reperimus
ſacraſcriptura teſtante qūo tocius mūdi interitus cauſam ſumpſit ex
pulcritudine mulieꝝ. Scribit̄. n. Gen̄. vj. q̄ ante diluuiū viderūt filij
dei ſcz Sech filias hoīm ſcz Cayn q̄ eſſent pulcre acceperunt ſibi vx-
ores ex omnibus quas elegerant. Et expoſt diluuiū factum eſt ꝓpter ī
continēciam hoīm in quo totus mundus perijt. exceptis octo hoībꝫ vt
patet in eodem capitulo et ſequētibus. Scimus ꝓpter quē finem veſtes
hominī deputate ſunt ſcz ad tegendam turpitudinem vt in paradiſo ade
et eue ad frigora ꝓpellenda et ad calorē ſeruādū. Sed ad ornatum de
p ſe niſi vxoribus maritoꝝ non reperimus in ſcriptura ſancta niſi fallor
eſſe inſtitutas. Vnde Jacob petiuit ad eo veſtimentū quo operiri poſſet
et Paulus ait. habentes alimenta et q̄bus tegamur hys contenti ſimus
.i. thy. vi. Eſt tamen excellētibꝫ pſonis veſtis p̄ciocior non prohibita
ne vileſcat eorum ſtatus dūmodo ſit moderata prefate veritati teſtis ē
iſte. damnate memorie diues epulo qui purpura et biſſo fuit veſtitus
et ꝓpter hoc ſepultus ē ſt in īferno Luce. xvi. Vbi ſoluti ſūt doctores di-
latare materiā de veſtiū habitudine. Teſtis eſt nihilominꝯ memoria di-
gna Suſanna de qua ſcriptura refert q̄ erat delicata nimis et pulcra
valde Danielis. xiij. Quo p eius pulcritudinē ipa renitente duo ſenes
pūerſi capti ſūt laqueo oculoꝝ ſuoꝝ. Inſup et holofernes princeps mi-
licie nabuchodonoſor regis et aſſuerus rex tempore heſdre regine de
quibus hyſtorie autentice late patent.

ob qn̄ finem veſtes

De alijs reprehenſibilibus.

ET ſi velimus aciem mentis intendere ad ortū diuinaꝝ ſcri-
pturaꝝ multas enormitates ipſe nobis aperiunt olim fuiſſe
et nūc forte nō minꝯ adhuc exiſtere in ꝯuitatibꝫ. Dicit̄ enī
oſee. iiij. Non eſt veritas. nō ē miſericordia et nō ē ſciēcia
dei in terra. male dictum et mendaciū et homicidiū furtum et adulteriū
inundauerunt et ſanguis ſanguinē tetigit et ꝓpter hoc lugebit terra et
infirmabitur omnis qui habitat in ea vtinā ꝓpheta veritatis qꝺ dictu

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf